

SIMON JENKO

Pesnik Simon JENKO se je rodil na Podreči na Sorškm polju leta 1835, umrl pa je v Kranju leta 1869. Poleg zbirke pesmi je objavil tudi troje kratkih pripovedi: *Spomini, Tilka, Jeprški učitelj...* Pisal je domoljubne pesmi, ki so opevale bodisi žalostno slovenske preteklost ali pa napovedovale lepšo prihodnost in spodbujale slovenskega človeka (*Gori, Dan slovanski*), nadalje pesni o naravi, izpovedoval ljubezenska čustva ter pel o svoji osamljenosti in življenjski nesreči. Napisal je tudi nekaj pripovednih pesmi (*Knezov zet*). Njegove pesmi imajo večkrat šaljivo-posmehljiv ton. Odmikal se je od prešernovske romantike in se približeval realizmu. Vrstice in kitice je rad oblikoval po zgledu ljudske pesmi.

Jenko je bil kmečki otrok. V osnovno šolo je hodil v Smledniku in Kranju, v gumnazijo pa v Novem mestu, (kjer mu je pomagal stric) in Ljubljani; tu je skupaj z nekaterimi sošolci v rokopisni list pisal Vaje. Slabe gmotne razmere so ga silile v celovško semenišče, a ker ni čutil veselja, se je poslovil od bogoslovja in odšel študirat na dunajsko univerzo (najprej jezikoslovje in zgodovino, nato pravo). Zaradi bolezni študija ni dokončal, zaposlil se je kot pravnik pri notarju Strgarju v Kranju in nato pri odvetniku Prevcu v Kamniku. Nekaj mesecev pred smrtjo se je preselil v Kranj.